

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **E**, zastúpeného Mgr. M, proti žalovanému **S**, o určenie zániku záväzkového vzťahu, ktorá sa viedla na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 20 Cb 16/03, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 11. septembra 2005 č. k. 2 Obo 5/2005–288, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalovaného odmieta.

Žalovanému nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa rozsudkom z 27. septembra 2004 č. k. 20 Cb 16/03–270 zamietol žalobu, ktorou žalobca (v tom čase s obchodným menom E) zamietol žalobu o určenie, že dohodou o vzdaní sa práva, uzavretou žalobcom 17. mája 2000 s tretími subjektami, zanikli záväzky žalobcu zo zmluvy o zabezpečení spätného odkúpenia cenných papierov. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý rozhodoval o odvolaní žalobcu, rozsudkom z 21. septembra 2005 rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. Oba sudy dospeli k záveru, že subjekty, ktoré so žalobcom uzavreli dohodu o zániku práva, boli majiteľmi len časti pohľadávky (378 262 666 Sk) zabezpečenej zmluvou o zabezpečení spätného odkúpenia, preto sa mohli vzdať práva na zabezpečenie pohľadávky len do výšky, v akej im patrila pohľadávka. Zmluvou o zabezpečení spätného odkúpenia sa však zabezpečovala pohľadávka v celkovej výške 799 989 601 Sk.

Rozsudok nadobudol právoplatnosť 19. októbra 2005.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca. Žiadal napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Žalovaní sa k dovolaniu nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 2 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) najskôr to, či sa ním napadá rozhodnutie, proti ktorému je dovolanie prípustné.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovenia § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozsudku, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.), ak smeruje proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.), alebo rozsudok, potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, avšak len vtedy, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.). Žalobcom napadnutý rozsudok nie je rozsudkom uvedeným v § 238 ods. 1 až 3 O.s.p.

Proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu bolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p.

Žalobca v dovolaní a jeho doplnení uvádza ako dôvod dovolania jeho celkovú vecnú nesprávnosť, pretože vec odvolací súd nesprávne posúdil po právnej stránke a jeho právna argumentácia neobstojí. Žalobca v rozsiahlom dovolaní podrobne a chronologicky opisuje sled právnych úkonov a iných skutočností, ktoré mali viesť k zániku záväzku zabezpečujúceho pohľadávku. Poukazom na príslušné zákonné

ustanovenia odôvodňuje svoje stanovisko k zániku záväzku a vysvetľuje, v čom spočíva nesprávne právne posúdenie žaloby súdmi, najmä odvolacím súdom.

Skutočnosť, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení, je jedným z dôvodov, ktorým možno odôvodniť dovolanie. Žalobca s poukazom na § 241 ods. 2 písm. c/ dovolanie odôvodňuje práve takýmto pochybením odvolacieho súdu. Podmienkou, aby mohol dovolací súd preskúmať dôvodnosť dovolania z pohľadu správnosti právneho posúdenia dovolaním napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu, je prípustnosť dovolania. Na rozdiel od dovolacieho dôvodu uvedeného v § 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p., ktorý je zároveň dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania podľa § 237 O.s.p., dovolacie dôvody uvedené v § 241 ods. 2 písm. b/ a c/ O.s.p. nezakladajú zároveň prípustnosť dovolania.

Keďže odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa a vo svojom rozhodnutí nevyslovil prípustnosť dovolania, podľa § 238 O.s.p. nie je daná. Žalobca v dovolaní neuviedol, z akých skutočností vyvodzuje prípustnosť dovolania a neuviedol ani zákonné ustanovenie, z ktorého prípustnosť vyplýva. Dovolací súd napriek tomu, vychádzajúc zo zákonnej povinnosti (§ 242 ods.1 O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., sa neobmedzil len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa komplexne zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej, alebo už prv začatého konania, chýbajúceho návrhu na začatie konania, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným). Ani z obsahu spisu, ani z tvrdení žalobcu v dovolaní však nemožno dospieť k záveru, že by bol naplnený niektorý z dôvodov zakladajúcich prípustnosť dovolania podľa § 237 O.s.p.

Z uvedených dôvodov dovolací súd dovolanie žalobcu odmietol podľa § 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 218 ods.1 písm. c/ O.s.p., ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný. Keďže dovolanie nebolo prípustné, nezaoberal sa napadnutým rozsudkom odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešnému žalovanému vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalobcovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd mu napriek tomu náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, pretože v dovolacom konaní mu žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 28. novembra 2007

JUDr. Peter Dukes, v. r.
predseda senátu